

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

(hierna onderscheidenlijk: vreemdeling 1 en vreemdeling 2),
mede voor hun minderjarige kinderen, (hierna gezamenlijk:
de vreemdelingen),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 12 mei 2011 in zaken nrs. 10/35325 en 10/35328 in de
gedingen tussen:

de vreemdelingen

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 10 juni 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie aanvragen van vreemdeling 1 om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen en krachtens artikel 64 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) te bepalen dat uitzetting achterwege blijft, afgewezen.

Bij besluit van 19 juni 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van vreemdeling 2 om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 8 oktober 2010 heeft de minister van Justitie de daartegen door de vreemdelingen gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 12 mei 2011 heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen hoger beroep ingesteld. Het hogerberoepsschrift is aangehecht.

De minister voor Immigratie en Asiel, thans: de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. Onder de staatssecretaris wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.
2. In de grieven 3 en 4 klagen de vreemdelingen dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hun stelling dat behandeling van vreemdeling 1 in Kosovo niet mogelijk is wegens zijn traumatische ervaringen verband houdt met de feitelijke toegankelijkheid van de medische zorg. De vreemdelingen betogen dat, gezien de uitspraak van het Centraal Tuchtcollege voor de gezondheidszorg (hierna: het CTG) van 12 januari 2010 in zaak nr. 2008/266, de rechtbank niet heeft onderkend dat het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) in het advies van 8 juni 2009 (hierna: het BMA-advies) ten onrechte niet is ingegaan op de vraag of behandeling van vreemdeling 1 in een ziekenhuis met en geleid door etnisch Albanezen verantwoord is en in de BMA-nota's van 4 januari 2010 en 16 april 2010 niet mocht worden volstaan met de stelling dat de vraag of iemand zich in de toekomst onveilig zal voelen medisch gezien niet te objectiveren en te voorspellen valt, daar het BMA aan de tuchtrechtelijke standaard dient te voldoen.
 - 2.1. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl) moet de staatssecretaris, indien hij een BMA-advies, aan zijn besluitvorming ten

grondslag legt, zich ingevolge artikel 3:2 van de Awb ervan vergewissen dat dit naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is.

2.2. In het BMA-advies is in antwoord op vraag 1b vermeld dat vreemdeling 1 lijdt aan een posttraumatisch stresssyndroom en een ernstige depressie. De kans op het ontstaan van een medische noodsituatie bij het uitblijven van behandeling is zeer groot, aldus het BMA in antwoord op vraag 3. Volgens het BMA doet zich in dat geval een hoog risico op zelfdoding voor, dat bij uitzetting nog zal toenemen. Uit het antwoord van het BMA op vraag 5b volgt dat vreemdeling 1 kan worden behandeld in het University Clinical Centre Kosova te Pristina te Kosovo (hierna: de instelling).

In de brief van 12 juni 2009 heeft de behandelend arts van vreemdeling 1 (hierna: de behandelaar) zich op het standpunt gesteld dat behandeling van vreemdeling 1 in Kosovo gezien de ernst van zijn ziektebeeld en de oorsprong van zijn problemen, namelijk ernstige mishandeling door etnisch Albanezen, vanuit behandelperspectief niet mogelijk is omdat dit een te grote confrontatie zal zijn. Behandeling in de instelling, die wordt geleid door etnisch Albanezen en is gelegen in de hoofdstad van het etnisch verdeelde Kosovo, acht de behandelaar onverantwoord. Ook in het overwegend etnisch Albanese dorp waar een gedeelte van de familie van vreemdeling 1 woont en hij ernstig is mishandeld, ziet de behandelaar vanuit behandelperspectief geen mogelijkheden. Indien behandeling wegens deze interetnische aspecten niet slaagt, leidt dit zeker tot suïcide, aldus de behandelaar onder verwijzing naar het BMA-advies.

In de BMA-nota van 4 januari 2010 heeft het BMA desgevraagd geantwoord dat de behandelaar met name ingaat op mogelijke toegangsproblemen van politieke aard betreffende de veiligheid in Kosovo. Deze aspecten zijn volgens het BMA geen onderdeel van de vraagstelling conform het vreemdelingenbeleid en vallen buiten het medische deskundigengebied. Volgens het BMA kan een medisch adviseur niet beoordelen of het land van herkomst door de vreemdeling als veilig wordt ervaren, omdat de vraag of iemand zich in de toekomst na bijvoorbeeld terugkeer onveilig zal gaan voelen medisch gezien niet te objectiveren en te voorspellen is en een subjectieve en speculatieve voorspelling niet thuishoort in een objectief en professioneel medisch advies.

De behandelaar heeft bij brief van 5 maart 2010, in reactie op de BMA-nota van 4 januari 2010, naar voren gebracht dat angst en gevoelens van onveiligheid centrale thema's zijn in de problematiek en behandeling van vreemdeling 1 en dat de BMA-arts dit individuele aspect in zijn advies had moeten verwerken. Door dat na te laten heeft de arts onzorgvuldig gehandeld, aldus de behandelaar onder verwijzing naar voormelde uitspraak van het CTG. Volgens de behandelaar kan de medisch adviseur zich wegens zijn eigen professionele verantwoordelijkheid niet beroepen op de kaders die de Immigratie- en Naturalisatiedienst geeft.

In de BMA-nota van 16 april 2010 heeft het BMA desgevraagd geantwoord dat het in de BMA-nota van 4 januari 2010 deugdelijk heeft gemotiveerd dat de medisch adviseur niet kan beoordelen of het land van herkomst als veilig wordt ervaren en dat niet-medische aspecten geen

onderdeel uitmaken van het advies, onder andere wegens het tuchtrechtelijke zorgvuldigheidscriterium dat een medisch advies zich dient te beperken tot het medische deskundigengebied.

De behandelaar heeft bij brief van 8 november 2010, in reactie op de BMA-nota van 16 april 2010, naar voren gebracht dat vreemdeling 1 te maken heeft met angst en extreme gevoelens van onveiligheid ten aanzien van verblijf in zijn land van herkomst. Volgens de behandelaar wordt dit cruciale individuele behandelaspect, waarvan de BMA-arts conform beslissingen van het CTG melding had moeten maken, door het BMA genegeerd.

2.3. Zoals de Afdeling in de uitspraak van 20 december 2011 in zaak nr. 201105916/1/V1 (www.raadvanstate.nl) heeft overwogen, volgt uit de jurisprudentie van het CTG (onder meer de beslissing van 27 april 2010, in zaak nr. C2009/105 en de beslissing van 15 maart 2011, in zaak nr. C2010/126 (www.overheid.nl)), dat het BMA bij het uitbrengen van een advies aan de staatssecretaris over de medische situatie van een vreemdeling, indien en voor zover de door een behandelaar van de desbetreffende vreemdeling verstrekte informatie daartoe aanleiding geeft, dient te beoordelen of die informatie, mede gezien de hem reeds uit het dossier bekende gegevens over de medische situatie van die vreemdeling, aanleiding geeft tot gereede twijfel over de effectiviteit van de in het algemeen verkrijgbare medische behandeling of te leveren zorg in het land van herkomst dan wel het land waarnaar de vreemdeling wordt verwijderd, met name gelet op de aard van het trauma en de omstandigheden waaronder dat is veroorzaakt, althans gelet op die omstandigheden waaromtrent het BMA wel kan worden geacht zich uit te laten. Daarbij dient het BMA, voor zover nader onderzoek niet mogelijk is, in zijn advies dan wel nota in ieder geval melding te maken van die gereede twijfel.

2.4. Gezien de hiervoor onder 2.3 genoemde beslissingen van het CTG die de Afdeling in dit kader als uitgangspunt neemt, heeft de arts van het BMA ten onrechte geen aanleiding gezien in het BMA-advies en de BMA-nota's van 4 januari 2010 en 16 april 2010 ook aandacht te besteden aan de veiligheid die door de behandelaar wordt gesteld als vereiste voor een zinvolle behandeling van de posttraumatische klachten van vreemdeling 1 in Kosovo. Daarbij is in aanmerking genomen dat de behandelaar in de brieven van 12 juni 2009, 5 maart 2010 en 8 november 2010 zijn oordeel over de veilige behandelomgeving heeft toegespitst op de aard en het ontstaan van de psychische klachten van vreemdeling 1. Gelet op deze concrete informatie had de arts van het BMA, op grond van omstandigheden die hij vanuit zijn deskundigheid kan beoordelen, zich in het BMA-advies en de BMA-nota's van 4 januari 2010 en 16 april 2010 gemotiveerd behoren uit te laten over de vraag of, in aanmerking genomen de aard en het ontstaan van de psychische klachten, al dan niet aanleiding bestond gereede twijfel te hebben over de effectiviteit voor vreemdeling 1 van de in het algemeen verkrijgbare medische behandeling of te leveren zorg in het land van herkomst.

Het BMA-advies en de BMA-nota's van 4 januari 2010 en 16 april 2010 schieten in zoverre te kort en de staatssecretaris had gelet op

deze tekortkoming zijn besluit van 8 oktober 2010 betreffende vreemdeling 1 daarop niet mogen baseren.

2.5. De grieven slagen.

3. Hetgeen als grieven 6 en 7 in het hogerberoepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen in de grieven 1, 2, 5 en 8 is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 oktober 2010 betreffende vreemdeling 1, onder gegrondverklaring van het daartegen gerichte beroep, wegens strijd met de artikelen 3:2 en 7:12, eerste lid, van de Awb vernietigen. Gezien het afhankelijke karakter van de aanvraag van vreemdeling 2, ingediend mede voor haar minderjarige kinderen, bestaat aanleiding om het besluit van 8 oktober 2010 betreffende vreemdeling 2 en haar minderjarige kinderen eveneens te vernietigen.

5. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 12 mei 2011 in zaken nrs. 10/35325 en 10/35328;
- III. verklaart de bij de rechtbank in die zaken ingestelde beroepen gegrond;
- IV. vernietigt de besluiten van de minister van Justitie van 8 oktober 2010, kenmerk 0111.28.8124, V-nummers
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie tot vergoeding van bij de vreemdelingen in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.311,00 (zegge: dertienhonderdelf euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;
- VI. gelast dat de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie aan de vreemdelingen het door hen betaalde griffierecht ten bedrage van € 377,00 (zegge: driehonderdzevenenzeventig euro) voor de behandeling van het beroep en het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. N. Verheij, leden, in tegenwoordigheid van mr. P.A. de Vink, ambtenaar van staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

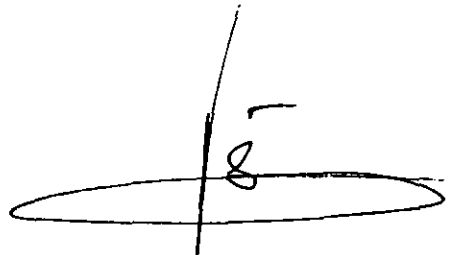
w.g. De Vink
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 19 december 2012

154-701.

Verzonden: 19 december 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a small loop on the right side.

mr. H.H.C. Visser